

[Lilli Gyldenklide]

nes jeg i alt fald – med den store diskussion om, hvorvidt vi kan afskaffe arbejdsløsheden eller vi ikke kan. Det, der er vigtigt af budskab herindefra, er, at vi vil gøre alt, hvad der overhovedet er muligt, for at få reduceret arbejdsløsheden. Alt, hvad der overhovedet er muligt! Det er den diskussion, der er vigtig. Det er de budskaber, der er vigtige, og ikke en abstrakt diskussion om, hvornår vi kan, osv. osv.

Dernæst til fru Mimi Jakobsen og CD's forslag om at lade folk arbejde for 25.000 kr. og så betale skat og i øvrigt ikke have fradrag på pensionen eller på kontanthjælpen. Det er jo klart, at vi i årevis har holdt folk på kontanthjælp, for lige så såre de har tjent en eneste krone ved siden af, så er der blevet trukket. Nu har vi da heldigvis fundet en ordning, hvor de må tjene 600 kr. uden at få trukket, og det hjælper jo på, at man får løbet sig i gang, får kontakt med et arbejdsmarked, osv. osv.; det er vi helt enige med fru Mimi Jakobsen i. Det gælder for den sags skyld også for førtidspensionisterne, der jo har en rest erhvervsevne, som de aldrig har fået lejlighed til at udnytte, fordi man trækker fra, lige så snart der er en krone i mellemregning overhovedet.

Men jeg bliver nødt til at bedrøve fru Mimi Jakobsen med, at på dagpengeområdet lader det sig ikke gøre. Jeg ville ønske, at hele Folketinget havde været til det møde, vi fra Arbejdsmarkedsudvalget var til i A-kassernes Samvirke i forgangne uge. Hvis Folketingets medlemmer virkelig satte sig ind i de regler og kendte de konsekvenser, det får for en arbejdsløs at tjene bare en krone eller at have arbejdet over for fem måneder siden, så det flytter med de næste fem måneder i fradrag, osv. osv., så ville de kaste sig over a-kasse-systemet og sige: Nu må det her tages op. Det må ikke være så svært at være arbejdsløs, som det faktisk er.

Marianne Jelved (RV):

Jeg er enig i de første bemærkninger, fru Mimi Jakobsen kom med, nemlig bemærkningerne om, at det er lidt træls at skulle være så sent i talerrækken, og jeg har faktisk i sommerens løb spekuleret over, hvordan man kunne lave om på det. (*Munterhed*). Der er to måder at gøre det på: Enten kan man flytte lidt rundt på mandaterne mellem partierne – det var én måde, så vi skiftedes til det – eller man kunne hver anden folketingssamling have det sådan,

at det var de mindste partier, der startede ordførerrækken. Det vil jeg bede Folketinget overveje alvorligt.

I denne folketingssamling vil Det Radikale Venstre arbejde for en lang række områder. Jeg skal nævne dem, der er højt prioriteret.

For det første skal vi jo finde en løsning på Danmarks forhold til EF – en løsning, som respekterer befolkningens nej den 2. juni, og som giver Danmark mulighed for som hidtil at være et aktivt medlem af samarbejdet i EF. Det Radikale Venstre og folketingsgruppen herinde repræsenterer både ja-sigere og nej-sigere. Vi har, som det er de fleste bekendt, en temmelig stor gruppe i partiet, ca. 40 pct., som har sagt nej, og det er lige så stor en del af de radikale vælgere, der ifølge alle undersøgelser har sagt nej. Så vi ved godt, hvad det vil sige at skulle bidrage til at få et nationalt kompromis, som hr. Holger K. Nielsen kaldte det.

Jeg skal ikke her komme ind på de overvejelser, vi har gjort os, men blot nævne én, som vi betragter som en meget væsentlig hovedsag for Det Radikale Venstre, nemlig at Danmark ikke kan godkende den forsvarspolitiske dimension med alt, hvad det indebærer.

Det andet, vi vil prioritere meget højt, er, at vi fortsat fastholder, at vi skal yde 1 pct. af bruttonationalindkomsten til ulandsbistanden efter de principper, som vi altid har fastholdt i Det Radikale Venstre. Men derudover ønsker vi at få en aftale, som går ud på, at vi over en 10-årig periode gradvis afsætter ½ pct. af bruttonationalindkomsten øremærket til en global miljø- og katastrofeindsats.

Dernæst ønsker vi, at vi nu påbegynder en omlægning af det danske forsvar, som principielt og reelt flytter vægten fra vores nærområde til det internationale samfund, hvor det jo er helt tydeligt at vore sikkerhedspolitiske problemer er i disse år og også vil være det i de kommende mange år, en omlægning, som flytter midler fra det, man kan kalde det traditionelle forsvar – krudt og kugler – til humanitære, politiske og økonomiske indsatser. Vi kalder det selv »en humanitær sikkerhedspolitik« og »et forsvar, der nytter«.

Den fjerde vigtige opgave i denne samling er at øge beskæftigelsen både på kort og på lang sigt gennem strukturreformer, ved en målrettet økonomisk politik og en gennemtænkt, langsigtet og aktiv erhvervs politik. Det betyder helt